

Један Србин и његов деветогодишњи син имали су недавно у Бечу блиски сусрет са групом пијаних хрватских навијача (међу којима је била и једна навијачица), до кога, вероватно, не би дошло да дечак није носио Звездину мајицу. Навијаче је она посебно раздражила, па су уз повике: “Гле, Циган!” почели да је скидају са дечака, успут га тукући. Отац је, разуме се, покушао да заштити сина, што је “јуначке” присталице “ватрених” још више наљутило, па су га испребијали, а дечакову мајицу бацили на коловоз и по њој мокрили. Пребијеном оцу и преплашеном сину на крају су запретили да ће их убити ако полицији пријаве шта им се догодило.

Новине које су о томе писале, известиле су да су навијачи били “под гасом”, али је готово сасвим извесно да би се слично понашали и да им пиво није послужило као подстицај.

У Хрватској је, како се чини, мало људи који се искрено залажу да се односи између Хрвата и Срба поправе, а још је мање оних који следе њихова настојања. С друге стране, подоста је оних који прикривену или отворену нетрпељивост и мржњу систематски “гаје и заливају”.

За пример такве делатности може се узети Први програм Хрватске телевизије, тачније, њена свакодневна емисија “Тв-календар”. У њој се, што је већ из назива јасно, сликом и речју говори о догађајима из даље и ближе прошлости Хрватске и других делова Балкана, Европе или света. Аутори овог календара схватили су своје занимање и као изванредну прилику да “гледатељство” Хрватске непрестано подсећају на неправду и зло које су хрватском народу током историје наносили српски народ и његове вође.

Када је реч, на пример, о нечему што се догодило у време Краљевине СХС или Југославије, онда је ту обавезна квалификација: “монархо-фашистичка диктатура краља Александра”, свака је влада “великосрпска, хегемонистичка и шовинистичка”, циљ јој је увек стварање Велике Србије, чему све подређује, свесно онемогућавајући правилан и слободан културни и привредни развој хрватског народа.

Пише: Војислав М. Станојчић
субота, 23 јун 2012 11:49

Срби, истина, нису такви одскора; њих још од средњег века одликују великосрпске претензије, што се види и из Косовског боја 28. јуна 1389, који аутори "Тв-календара" описују као "сукоб турског империјализма и великосрпских тежњи"!

Ако се помиње неки датум из времена Другог светског рата, онда су главни кривци четници, злочинци, убице и барадници окупатора; кад се стигне доДФЈ, ФНРЈ и СФРЈ, поново све невоље хрватског народа долазе из "Београда". Тако је, рецимо, "Београд" кривац и што је из њога послато наређење за стрељање заробљених усташа у Блајбергу, те би слабије упућени гледалац могао помислити како је тада из Београда Југославијом управљао неки Србин, а не "највећи син наших народа и народности", за кога неки још увек претпостављају да му је место рођења Кумровец (иако има и другачијих мишљења и недоумица).

А када су на реду збивања из последњих 15-20 година, не треба ни сумњати да ће се са много жара и жучи говорити о великосрпској четничкој агресији на "ослобођену Хрватску" и да ће за све што се у грађанском рату догађало бити окривљени Срби. Тако су, рецимо, Добровник гранатирани "великосрпски терористи" (док се херојски црногорски ратници за викендице у околини Дубровника уопште не помињу).

После оваквих прилога "Тв-календара" на ХРТ1 о Србији и Србима, који подстичу и одржавају злонамерну слику о њима, "блиски сусрет" из Беча и није тешко разумети. "Јуначки" хрватски навијачи напали би и пребили и оца и његовог сина Звездаша, и без Карловачког, Ожујског или неког трећег пива.